

На основу Закона о високом образовању (Сл. гласник РС бр. 88/17, 27/18 и 73/18), и одредби Статута Универзитета Метрополитан, Сенат Универзитета, на седници одржаној 05.12.2018. године доноси

ПРАВИЛНИК О УЧЕЊУ ТОКОМ ЧИТАВОГ ЖИВОТА

Члан 1.

Правилником о учењу током читавог живота на Универзитету Метрополитан (у даљем тексту: Универзитет) дефинише се организација и реализација различитих програма стручног усавршавања са трајањем до једне године, ван оквира акредитованих студијских програма Универзитета.

Члан 2.

Учење током читавог живота се дефинише као сврсисходан и континуиран процес усвајања и обраде информација од стране појединца у циљу унапређења његових знања, вештина и способности. Овај процес се одвија у различитим условима и траје у свим његовим добрима.

Члан 3.

Учење током читавог живота представља све активности учења које се упражњавају током целог живота, са циљем унапређења знања, вештина и компетенција, у оквиру личне, грађанске, друштвене и/или перспективе запошљавања.

Члан 4.

Факултети, Центри и друге јединице у саставу Универзитета треба да раде на изградњи и развоју институционалних основа и подршке у реализацији целоживотног учења на Универзитету.

Реализатори курсева учења током читавог живота дужни су да прате потребе и очекивања дипломаца и других корисника целоживотног учења са садржајима неопходним за њихов професионални развој (попуњавањем упитника задовољства у току курса, слањем упитника на е-мејл полазницима итд).

Реализатори курсева учења током читавог живота дужни су да раде на повећању информисаности потенцијалних корисника о облицима и садржајима који су у понуди на Универзитету, путем организовања семинара, округлих столова, радионица и др.

Члан 5.

Организатори курсева учења током читавог живота дужни су да квалитетно реализују курсеве. То подразумева понуду услуга високог квалитета, организовањем атрактивних и релевантних тема и програма образовања и обука, који треба да су доступни свим категоријама корисника, а пре свега бившим студентима Универзитета.

Члан 6.

За реализацију програма/курсева учења током читавог живота, реализатори (Факултети, Центри и друге јединице у саставу Универзитета) морају користити флексибилне наставне методе засноване на информационо-комуникационим технологијама са могућношћу стварања услова за учење на даљину.

Флексибилност организатора програма/курсева учења током читавог живота се огледа у правовременој реакцији на захтеве окружења са новим знањима и вештинама, путем развоја нових и измене постојећих тема и програма целоживотног учења. То ће омогућити да се променљивим захтевима посла и интересима организација, специфичних група и појединаца, прилагоде такве теме и програми образовања и обуке, који ће допринети удклађивању садржаја образовања и учења са потребама привреде и јавног сектора.

Члан 7.

Факултети, Центри и друге јединице у саставу Универзитета могу у кооперацији реализовати садржаје целоживотног учења, посебно путем организовања интердисциплинарних и мултидисциплинарних програма целоживотног учења.

Мултидисциплинарност подразумева увођење тема и програма у образовање и обуку који су мултидисциплинарног и интердисциплинарног карактера, односно комбинација различитих области.

Члан 8.

За унапређење програма и курсева целоживотног учења, реализатори истих треба да укључе све релевантне партнере заинтересоване за садржаје тема и програма целоживотног учења у процес њиховог креирања и измене, како би одговарали њиховим потребама. Теме и програми су релевантни уколико обезбеђују адекватна знања и вештине, који кореспондирају са потребама појединаца, послодаваца, тржишта рада и шире друштвене заједнице.

Члан 9.

Факултети, Центри и друге јединице у саставу Универзитета које организују курсеве и програме за учење током читавог живота дужни су да обезбеде доступност тема и програма целоживотног учења за све категорије корисника, на начин који је за њих прихватљив и одговарајући.

Садржаји целоживотног учења морају бити доступни различитим друштвеним групама и категоријама становништва, као што су: запослена и незапослена лица, послодавци, предузетници, лица у зрелом животном добу која се суочавају са ризиком губитка посла, високообразована лица са потребама стручног и личног усавршавања и др.

Члан 10.

Организатори курсева морају радити на унапређивању могућности за сарадњу на националном и међународном нивоу и иницијализацију сарадње и повезивања у националну и међународне мреже за целоживотно учење у високом образовању.

Члан 11.

Литература и документација везана за програме учења током читавог живота, а којесе одржавају у склопу Универзитета мора бити стандардизована и документована.

Реализатори курсева учења током читавог живота у обавези су да брину о развоју, координацији и реализацији активности и реализацији активности за имплементацију и контролу квалитета садржаја програма/курсева.

Члан 12.

Систем вредновања обима савладаних програма учења током читавог живота такође се базира на ЕСПБ бодовима, који полазницима може служити као основ за упис на друге образовне профиле (редовне или за учење током читавог живота) или за обнову дозволе и других лиценци за рад.

Члан 13.

Програм из члана 1. се не сматра студијама, а полазници немају статус студента у смислу Закона. Полазницима се издаје уверење о успешном похађању специфичних почетних или континуираних програма обуке или уверење о допуњавању знања, у складу са новим достигнућима науке из одређених области намењених бившим студентима.

Члан 14.

Уверење о завршеном програму/курсу учења током читавог живота издаје се на меморандуму Универзитета и мора да садржи следеће:

- Назив јединице у саставу Универзитета на кон је одржан програм/курс
- Име и презиме полазника
- Тачан назив програма/курса
- Фонд часова
- Број остварених ЕСПБ
- Потпис ректора Универзитета
- Печат Универзитета
- Датум и место издавања уверења

Члан 15.

Овај правилник ступа на снагу даном доношења на седници Сената Универзитета.

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

Проф. др Драган Домазет

